

DIRECTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
invoială

Unitatea

REDACTOR:

Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . . . 200 Lei

Pe 6 luni . . . . . 100 Lei

Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericescă-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

La Lugoj!

Congresul Agrului — Binecuvântarea Catedralei — Participă M. S. Regele
Păr. Ioan Georgescu

E încă în amintirea tuturor frunțașilor Bisericii noastre, clerici și mireni, amabila invitație, pe care Excelența Sa, Prea Sfințitul Episcop, *Alexandru Nicolescu* a adresat-o în toamna anului trecut la Dej, cu prilejul celui din urmă congres general al AGRU-lui adică al Asociației Generale a Românilor Uniți, ca viitorul congres să se țină la Lugoj, scaunul reședinței sale episcopesci.

De atunci frații bănățeni, în particular Lugojeții, s'au pregătit cu zor pentru această sărbătoare. Ei s'au organizat, sub flamura AGRU-lui, atât în centru, cât și la periferii, și vor veni să întâmpine, pe frații lor de luptă și de ideal din tot cuprinsul Țării, cu flori, cu cântece, cu coruri, cu fanfare, cu grandioase manifestații de credință și de iubire, așa cum numai Banatul știe să primească.

Cu tot fastul și strălucirea aceasta exteroară, membrii AGRU-lui, însă, trebuie neapărat, să găsească, clipe de răgaz, pentru adevărată reculegere, concentrare, îndreptare sufletească, sau precum spun Statutele atât de pregnant, pentru adâncirea vieții religioase: personale și sociale. Acest scop sfânt îl servește bogatul program de slujbe religioase (vecernii, utrenii, liturghii, mărturisiri, cuminecări, procesiune euharistică, adorații și închinări), în care e încadrat congresul acesta și care e destul de cunoscut, fiind publicat de mai multe ori în ziarul nostru. Acesta fiind scopul principal, trebuie încercat totul pentru înfăptuirea lui; fără de atingerea acestui scop, celelalte scopuri, oricât de fascinante și de strălucitoare ar fi, nu mult ajung.

Căci sunt și scopuri de acestea. Implinind cinci ani de viață și activitate; având înapoia sa cinci congrese generale: Blaj (1929), Sighet (1930), Oradea (1931), Aiud (1932), Dej (1933); fiind acum, chiar potrivit prevederilor Statutare, termenul indicat pentru reconstituirea comitetului central, — membrii AGRU-lui, mai mult decât oricând și oriunde, trebuie să mediteze asupra experiențelor trecutului și să desprindă încheierile firești ce se impun pentru viitor. Aceasta, toți de o potrivă: organizațiile parohiale și eparhiale, cași cea centrală; membrele și capul; arterele și inima.

Dar Lugojul ne rezervă și alte surprize. Înainte de toate, una artistică de mare stil. Catedrala de acolo, care s'a zidit cu atâta trudă și nează, timp de 20 de ani (1843—1853), fiind mereu împedecată de protestele și nelăturile patriarhului sârbesc din Karlovetz, — „nu vor Sârbii să se lumineze Români!”, zicea nemuritorul D. Tichindeal — abia a putut fi întru câțiva terminată și predată celui dintâiu episcop român unit, neuitatului Alexandru Dobra,

la începutul anului 1854, însă cu toată visita lui Franz Iosef și a doi nunții apostolici dela Viena, precum și cu perândarea atâtor vrednici chiriari în scaunul episcopesc al Lugojului, ea a rămas nespărită. Il lipsia pictura, această Biblie a celor săraci, care să vorbească ochilor, minții, inimii tuturor, prin linii și culori, prin umbră și lumină, prin taina proprie ei a perspectivelor infinite. A trebuit să vină România întregită, ca să cadă dela masa Reformei sale Agrare o fărâcă și pentru opropita eparhie a Lugojului, pentruca noul ei mire Prea Sfințitul Nicolescu — un Alexandru și el, ca și cel dintâi — să se poată gândi la podoaba cuvenită miresei sale: pictura catedralei cu hramul Pogorirea Duhului Sfânt.

Făcând economii neînchipuite; jertfind nu ultima mie, ci chiar ultimul sutar în acest scop; supraveghind personal întreaga lucrare, — Prea Sfinția Sa a putut angaja la această mare lucrare, pe unul din cei mai de seamă pictori ai noștri, dl *Simonescu*, fiu al Banatului, căruia se datorește de astfel și pictura din catedrala Vârșetului, precum și atâtea alte opere de artă. E mare lucru acesta. Din cele cinci biserici catedrale câte avem, este singura care a ajuns să se poată mândri cu o pictură artistică.

Suntem încredințați că creștinii noștri, cari vor veni — și dorim să vină cât mai mulți — la praznicul târnosirii catedralei din Lugoj, vor putea rosti cu mai mult temel cuvintele din rugăciunea diaconului: „Bucura-se-va sufletul meu întru Domnul, că m'a îmbrăcat cu vestmântul mântuirii, și cu haina veseliei m'a acoperit, ca unui mire m'a pus cunună, și ca pe o mireasă m'a împodobit cu podoabă”.

Culmea fastului și a strălucirii marilor serbări dela Lugoj, însă o va alcătui *vizita Majestății Sale Regelui Carol II.*

Această vizită e sigură. Excelența Sa Prea Sfințitul episcop Nicolescu a primit următoarea înștiințare: „Casa M. S. Regele No. 463. Sinaia, 11 Septembrie 1934. Prea Sfințite Părinte, avem onoare a Vă face cunoscut, că M. Sa Regele va asista la inaugurarea catedralei unite din Lugoj, în ziua de Duminică 7 Octomvrie a. c. Primiți, Vă rog, Prea Sfințite Părinte, asigurarea respectuoasei mele considerațiuni, Mareșalul Curții Regale (ss) General Ilasievici”.

Gestul M. Sale Regele grăește dela sine: n'are nevoie de comentariu. E o atențiune din cele mai alese, acordată Bisericii noastre românești, unite cu Roma, națională și ea, ca și cea ortodoxă-română. De aceea, precum a fost în anul trecut la Cluj și la Craiova, vine acum la Lugoj și după aceea poate să vină la Baia Mare sau în altă parte.

Această atențiune regală e o nouă dovadă că, în alcătuirea și conducerea României întregite trebuie să intre ca principiu fundamental *egala* îndreptățire religioasă pentru toate confesiunile istorice, îndeosebi pentru cele românești, asupra cărora ar fi bine să mediteze și unii guvernanți ai noștri, cari își închipue că pot reprezenta alte vederi și lua alte inițiativă.

Pentru această nouă dovadă de atențiune și de dragoste părintească, M. Sa Regele poate fi deplin încredințat de toată dragostea și recunoștința clerului și poporului nostru, cari, precum în trecut, așa și în viitor îl vor poameni în toate slujbele lor bisericesti, rugându-se din tot adâncul sufletului lor: „*Pentru iubitorul de Hristos Regele nostru Carol II și pentru toată curtea și oastea lui, Domnului să ne rugăm*”.

Acestea fiind surprizele alese și bogate ce ni-le rezervă frații Bănățeni în zilele de 5, 6 și mai cu seamă 7 Octomvrie a. c., frații preoți sunt rugați stăruitor să îndemne pe bunii noștri credincioși să vină la Lugoj în număr cât mai mare, pentru a ne manifesta și de astă dată cu toată domnia și a merita odată mai mult elogiul adus nouă de însuși Sfântul Părinte Papa dela Roma că noi, Români Uniți, ne-am făcut, pentru întreg Răsăritul creștin, pilda tuturor virtuților (exemplum omnium virtutum).

Serbările dela Huedin. Incheindu-și vizitațiile canonice din extinsa sa eparhie, *Preasf. Iuliu al Clujului* Duminică trecută a fost obiectul unei *serbări grandioase* în orașelul dela poalele Vlădesei. Încă din zorii zilei străzile Huedinului forfoteau de lumea venită aci de praznic mare. Sf. Liturghie arhierescă a fost slujită în piață de arhierul sărbătorit, în sobor de 38 de preoți. După priceasnă Înaltul Ierarh a cuminecat un mare număr de credincioși, apoi a rostit un înălțător cuvânt pastoral de mai bine de o oră și jumătate, insistând asupra datorinței creștinului de a petrece mereu la poala Crucii.

Sfârșindu-se sf. slujbă a urmat un admirabil *cortegiu etnografic* și defilarea fanfarei din Gârbou, a cercetașilor din Cluj și Huedin, a șolmilor din Aghireș, a carelor alegorice din mai multe comune și a cioplitorilor din Poieni. După masă: *Congresul eparhial* al Agrului, deschis de preș. Alexandru Borza, prof. univ. printr'o cuvântare ocazională; binecuvântat de de Ierarhul Iuliu și orientat, în ce privește munca de un an a acestei organizații, de secretarul ei, d. Iustin C. Iuga. Cu acest prilej și-a ținut congresul și *Uniunea Reuniunilor Mariane* de pe teritoriul eparhiei, alegând de peșidentă pe dna Elena Actu, iar vicepeședinte pe doamnele M. Agârbiceanu și Ida Breban. Acest congres des. his de dna Liviu Bollă l'a închis Preasf. Iuliu cu o alocuțiune mișcătoare despre rolul femeii în viața Bisericii creștine.

La *banchetul* organizat în grădina de vară

a hotelului „Europa” s'a rostit o seamă de toasturi însuflețite, seria deschizându-o Ierarhul sărbătorit, care a omagiat pe Sf. Părinte și pe Majestatea Sa Regele. Alți vorbitori: d. prefect județean Dunca; d. primar Iliescu, d. avocat A. Tămăș, d. prof. univ. Alex. Borza, pâr. canonic Dr. Domide, d. prof. univ. Iuliu Hațieganu ș. a. Serbările s'au încheiat cu un splendid concert al Reuniunii corale Unite din Cluj, de sub conducerea d. I. Caranica.

Pentru frații din risipire. Interesul față de nevoile sufletești ale credincioșilor noștri răspândiți printre cei de altă credință și lipsiți de case de închinare cât de modeste, se menține viu și dărnicia ce le vine într'ajutor cu obolul său continuă și ea să se manifesteze în chip mângâietor. Dovadă și următoarea listă a donatorilor cari se alătură celor ce le-au premers în această privință cu pilda iubirii frățești jertfelnice:

Parohia unită *Lăzărești* (distr. Brașov): 10.000 (zece mii) Lei; pâr. *Dr. Ioan Georgescu*, canonic de Oradea: 3000 Lei; pâr. *Petru Tămășian*, canonic, Oradea și d. *Dr. Oct. Felecan*, insp. admin. Cluj, câte 2000 Lei. — Au dăruit câte 1000 Lei: Dna Olga Dr. Vicaș, Arad; dd.: Dr. Ioan Gaița, notar public, Lugoj; Vasile Borda, inginer, Reșița; Vasile Cotta, insp. silvic, Bârzava; Marius Peculea, dir. Cluj și Marian Sasu, revizor școlar, Cluj. — Câte 500 Lei, dd.: Iosif Pop, revizor, Arad; Dr. Ștefan Banfi, medic, Timișoara; Dr. Vasile Pinteș, medic, Timișoara; Dr. Ioan Luca, notar public, Toplița; Dr. Gh. Bulgăr, adv. Oradea; Dr. Alex. Pop, prof. univ. Cluj; I. Săplăcan, lct. col. pens. Cluj; Dr. Grigore Strîmbu, prof. teol. Cluj; Dr. Elie Lazar, adv. Copalnic-Mănăștur; Dr. Petru Stoina, notar public, Tg.-Mureș; Dr. Victor Bojor, canonic, Cluj; Silviu Popoviciu, insp. C. F. R. Cluj; Iacob Trif, dir. fabr. de sticlă, Turda. — Cu 600 Lei și-a înscris numele în acest răboj al binefacerilor d. Remus Stoica, controlor fiscal în Reșița.

Focar milenar

— De praznicul mănăstirii din Einsiedeln —

Tot ce-i lucru de mâni omenești poartă pecetea vremelnice și e sortit destrămării și pleririi. Ceeace-i infiripat însă la imbold venit de sus și-i clădit pe temelii mai pre sus de fire îmbracă, și peste formele-i de lut, haina veșniciei. Trec anii, trec veacurile, trec mii de ani ca ziua de ieri, și aceste alcătuirii dăinuesc înfruntând vrăsmășia firii și răutatea omenească.

Cetatea călugărească, mănăstirea benedictină din *Einsiedeln*-ul *Elveției* trebuie trecută în rândul acestor alcătuirii. Istoria ei este carte deschisă lumii întregi. Și de cumva până acum faima ei n'a făcut ocolul globului, luna aceasta a așezat-o într'o lumină ce răzbate dela margini la margini. Se întâmplă atât de rar să asistăm la jubileul milenar al vre-unui așezământ! Și lăcașul păcii și al închinării bine-roditoare, de care ne ocupăm, tocmai aceasta a făcut-o deunăzi: a prăznuit, în cadre excepțional de sărbătorești, împlinirea alor o mie de ani dela întemeierea sa.

Pătrunși de admirație față de prestațiile religioase-culturale ale acestei binecuvântate așezări monabicești, prindem și noi, în câteva rânduri, povestea ei de zece ori seculară, răzimați pe scrisul îngrijit al pâr. benedictin *Dr. Rafael Häne*: Tausend Jahre Stift Einsiedeln, din „Schönere Zukunft“, numărul 48 din August c.

... Și a fost că la anul Domnului 934 canonicul Eberhard din Strasburg, dimpreună cu o mână de anahoreți, s'au retras în singurătatea pădurilor elvețiene, lângă mormântul sf. mucenic Meinrad, ca să dureze acolo lăcaș de reculegere și viață monahicească. Principii ca Herman I de Saxonia și împărați ca Otto I și Heinrich II au înzestrat mai apoi chinovia aceasta cu moșii întinse: păduri, pășuni, munți, văi și coaste de dealuri. Și daniile acestea n'au fost înzădar. Măinile de benedictini s'au dovedit și aici a nu fi mâini moarte: în lungul

și latul acestor întinderi inaccesibile au răsarit, nu peste mult, ca prin minune: șosele bine întreținute, poduri trainic încheiate, pomaturi și vii, și în toate părțile tălăngile vitelor de rasă, nechezat de cai căutați, vestiți „cavalli della Madona“, mândria cavalerilor italieni. Silvicultura, pomicultura, zootehnia și agricultura acelor ținuturi au de mulțumit mult harnicilor fii de aci ai sf. Benedict, cari până astăzi conduc o școală de agricultură la care capută învățatură mai bine de 90 de fii de plugari dela călugări-profesori cu diplome de ingineri-agronomi.

Pastorația a format și ea în toată vremea, și formează și astăzi, una din preocupările de seamă ale Părinților benedictini din Einsiedeln. Grijă de cele sufletești ale celor cam 8000 de credincioși răsfirați în cuprinsul moșiilor ce au mai rămas mănăstirii, ei o poartă doar! Și tot dânșii fac pe catiheții într'o seamă de mănăstiri de călugărițe, spitale și alte institute. Pe deasupra au parte bogată de osteneală cu misiuni populare, exerciții spirituale, serii de conferințe religioase, suplîniri de preoți în atâtea parohii vacante, etc.

Meritele acestei așezări de ieromonahii și monahi, pentru meserii, sunt de nespus. Cei 114 preoți, 10 clerici și 51 frați laici de astăzi, — vrednici urmași ai înaintașilor — se pricep bine cu toții la câte o meserie. Așa se face că se află între ei excelenți: tipografi, geamagii, tâmplari, zugravi, grădinari, țesători, părucari, șelari, croitori, zidari, țotari, brânzari, făurari, lăcătuși, pletrari, brutari, mecanici, electrotehnici, tăletori cu ferestrăul și morari. Din rândurile benedictinilor de aci a ieșit celebrul arhitect Kaspar Mosbrugger († 1723); binecunoscutul P. Albert Kuhn († 1929) autorul unei reputeate Istorii a Artelor; pictorul Victor Stürmle († 1927); angravul P. R. Bättler (1910). Tot unul de aci l'are și P. Bernard Flueller, mult apreciatul virtuos în pictura religioasă monumentală modernă. Asemenea și humanistul de renume A. v. Bonstetten, teologul A. Reding, istoricul O. Ringholz, polihistorul Gall Morell, naturalistul M. Gander, și

Foiața „Unirii”

Rostul Asociației preoțești

„sf. Nichita al Remesianeii”

de **Dr. Ioan Bălan**

președintele Asociației preoțești
»sf. Nichita al Remesianeii«

Titlul IV. Conducerea

Art. 26. Asociația este condusă de un Comitet, compus din un Director, un Secretar și un Casier, aleși pe trei ani de adunarea generală cu majoritate absolută de voturi a celor prezenți. Redactorul revistei destinate membrilor, care e de dorit să apară cât mai în grabă, chiar și fiind multiplicată la mașină, încă face parte din Comitet. Toți aceștia pot fi realeși. Directorul va trebui să fie confirmat de Preaveneratul Ordinariat Arhiepiscopesc și până ce a obținut confirmarea, oficiul de director îl împlinește cel vechiu.

Art. 27. Comitetul va ține ședință în fiecare lună, și, dacă e nevoie, și mai des.

Art. 28. La ședințele Comitetului pot participa și membrii Asociației cari nu fac parte din el, însă hotărârile se vor aduce în absența acestora numai de membrii Comitetului.

Art. 29. Chestiunile ce se vor desbata în Comitet sunt toate acelea, cari privesc bunul mers al Asociației, și în special: primirea de membri, aranjarea exercițiilor spirituale, a re-

colecțiilor și a conferințelor lunare, administrarea averii Asociației, pregătirea raportului pentru adunarea generală, tot asemenea și a rațiunilor cari vor trebui să fie mai înainte examinate de Comitet; propuneri pentru adunarea generală și alte lucruri în nex cu scopurile Asociației.

Art. 30. Directorul este părintele familiei sfântului Nichita, care pe cei slabi de inimă îi întărește, pe cei îndrăzneți îi încurajează. El crează și menține unitatea de spirit și de vederi în sinul Asociației și cearcă toate mijloacele pentru dezvoltarea ei cât mai extensivă și mai intensivă. Având să fie lumină vie pururea în mijlocul fraților, va trebui să-i îmbrățișeze pe toți cu adevărată dragoste frățască, căutând să poarte o deosebită grijă de cei bolnavi și făcându-și chestiune de conștiință din asistarea fraților în ceasul morții.

Art. 31. Directorul iscălește toate actele și convoacă toate ședințele Comitetului, cum și adunarea generală, de acord cu ceilalți membri din Comitet.

Art. 32. El primește scrisorile dela fiecare membru de afară și dă răspunsurile cuvenite, cari nu trec prin ședința Comitetului; cu cei din centru ține contact personal.

Art. 33. Secretarul este mâna dreaptă a Directorului și-l suplinește de câte ori acesta este împiedecat. El redactează toate scrisorile oficiale și procesele verbale ale ședințelor și ale adunării generale; păstrează sigilul și arhiva Asociației cum și un conspect al tuturor membrilor; încreastă, în istoria Asociației, întâmplările mai însemnate din viața ei.

Art. 34. Casierul incasează cotizațiile membrilor precum și orice alte venituri ale Asociației, ori contribuțiuni pentru alte scopuri, totdeauna căutând să aibă documentul de lipsă. La ordinul Directorului, el face plățile votate în bugetul aprobat de adunarea generală. Directorul are dreptul să controleze pe casier cel puțin la trei luni odată, putând delega în acest scop pe alt membru al Asociației.

Art. 35. Murind Directorul, ori fiind împiedecat a-și face slujba, până la adunarea generală îl suplinește Secretarul. Impiedecat fiind a-și face slujba Secretarul, ori Casierul, membrii din Blaj vor alege Secretar ori Casier interinal, urmând ca titularul să fie ales în proxima adunare generală. Acelaș lucru se va face și cu Redactorul revistei.

Art. 36. Preaveneratul Ordinariat Arhiepiscopesc poate să ceară oricând Comitetului raport asupra mersului Asociației și în caz grav să trimită chiar un delegat al său care să controleze gestiunea și activitatea Asociației.

Titlul V. Chestiuni materiale

Art. 37. Isovoarele de venit ale Asociației sunt cotizațiile lunare ori anuale ale membrilor, donațiuni, legate și altele.

Art. 38. Averele Asociației se administrează după normele de drept în vigoare, fiind necesar consimțământul Comitetului pentru fiecare plasare de capital.

Art. 39. Din averea Asociației nu se poate da împrumut nimănuia.

Art. 40. Ținând cont de scopurile Aso-

atâția alții, din trecut și prezent, între cari atât de firesc întră venerabila figură de arhiepiscop-savant a păr. Raymund Netzhammer, fostul arhiepiscop al Bucureștilor, care-și petrece acum zilele între acele sfinte ziduri de chinovie vestită și mult cercetată, an de an, dela începuturile sale și până astăzi, de mii și mii de pelerini de peste țări și mări.

Să mai pomenim și de biblioteca musicală a coșniței acesteia de albine neobosite? — Numără 60,000 opere musicale. Cealaltă, — biblioteca propriu zisă, — numărând și ea 70,000 volume, din toate ramurile cugetării omenești.

Așa stând lucrurile, e de înțeles să ordășlească aci o mulțime de lucrări luminoase, cari să răspândiască până departe adevărul Domnului și să ducă în mii și mii de inimi mângăiere și tărie duhovnicească. Și de fapt abația de Einsiedeln se și poate mândri cu mai bine de 90 apostoli ai scrisului, dintre cari cel mai fecund și mai cetit a fost și este P. Celestin Muff († 1924), autorul a 35 broșuri ieșite în mai bine de o jumătate milion de exemplare, cetite cu aviditate. Sub raportul cărții bune, tipografia acestei mănăstiri, și-a câștigat merite într'adevăr neperitoare cu cele peste o mie de lucrări ce a scos de sub teascurile sale, începând cu Legenda sf. Meinrad tipărită în veacul XV și până la splendidul Album „Einsiedeln im tausendsten Jahre“, dat la lumină din prilejul jubileului milenar din toamna acestui an.

Nu mai continuăm. Deși ar fi foarte cu cale să insistăm și asupra meritelor ce și-au câștigat acești fii ai sf. Benedict pentru grafică, teatru, educația de internat a tineretului, școală și clerul de mir (susțin o școală secundară a mănăstirii, cu 35 puteri didactice și 320 elevi, și un gimnaziu, în Ascona, cantonul Tessin. Școlăle lor au dat până acum peste 2000 preoți de mir). Ajunge și atâta însă pentru a ne forma o idee despre ceea ce înseamnă un așezământ izvorit din credință, zidit pe credință și susținut de credință și de spiritul lăpădării de lume și de sine, pentru a

trăi Domnul și printr'asta și altora, din lumea deșertăciunilor. Cu adevărat: Celor ce caută mai întâiu împărăția lui Dumnezeu, toate celelalte li-se adaug. Lor, și lumii din afară. — Binecuvântată fie inspirata lozincă benedictină: *Ora et labora!*

Marin Barbu-Bănățeanu

Preasf. Alexandru al Maramureșului în mijlocul turmei credincioase. Des încolțită de lupi răpitori, eparhia de Nord are fericirea să albă în fruntea sa Păstorul cel bun, care fără să caute la oboseală și la intemperile vremii, se află mereu între oițele sale cuvântătoare, mângându-le și întărindu-le. În August a vizitat *districtul Chioarului* — încadrând și serbările Agru-lui eparhial — cu cele 27 parohii și filii mai mari ale acestui district. Intreg acest drum de apostolle s'a făcut în cadre de însuflețire de nedescris. Deși zile de lucru, pretutindenea atmosferă de zile mari: strae de sărbătoare, porți de triumf, cruci și păduri de prapori, în podoabe de frunze și flori, iar în suflete: bucuria credinței, nădejdi și păcii și în mulți-mulți ochi lacrimile fericirii. Autoritatea civilă a fost în permanență reprezentată prin d. St. Pop, bun fiu al bisericii noastre și devotat agrist. Mulțimilor însetate de cuvântul Domnului le-a vorbit Arhiepiscopul, altădată și de patru ori la zi. N'a lăsat lipsite de această mângăiere nici parohiile foarte greu accesibile ca Durușca, Buteasa și altele.

În 2 Sept. Înaltul Ierarh a *consacrat biserica* renovată din *Copalnic-Mănăstur*, făcând bucurie mare atât octogenarului păr. arhidiacon on. și paroh Nic. Avram, cât și păstorilor săi și jurului întreg, care, cu prefectul județean în frunte, a ținut să ia parte la acest praznic. Liturghie arhierescă, împărtășiri și predică arhierescă. De notat că la trecerea Preasf. Alexandru prin satele de pe lăua Balamare-Copalnic s'au tras clopotele și la bisericile ortodoxe.

La 8 Septembrie alt prilej pentru păstorul cel mare de a fi în mijlocul turmei sale:

pelinajul dela Șișești, unde-l așteptau la 4000 de suflete. veniți aici la închinare din depărtări de peste 100—150 Km., chiar și din Sălaj și Maramureș. Prin mulțime mulți intelectuali, pentru toți având cuvinte de sfânt entuziasm Arhiepiscopul Alexandru care ține și aici trei vorbiri. — Momente solemne, în lumina cărora apare tot mai vie și mai aproape de realizare menirea bisericii lui Lucaclu: unirea tuturor Românilor.

Cu 17 Septembrie s'a început un nou drum de apostolle, pe zilele 17—21 Septembrie c., cuprinzând întreg *districtul Jiboului*, cu cele 24 parohii și filii ale sale. Gândul cu care s'a făcut acest drum e cel cunoscut, și dragostea cu care a fost primit pretutindenea cel ce venia în numele Domnului, așlădarea.

Nostalgia Romei în Norvegia. Dușmănia față de Roma și crezul ei e în continuă scădere în Norvegia. Revista: *Uit het laud van St. Olaf*, organul misiunilor catolice din Nord, încrestează o serie de declarații ale pastorilor protestanți din acelea părți, cari toate arată că mentalitatea ostilă Romei bate în retragere.

Așa: un pastor protestant a spus-o limpede unui misionar catolic: „Fac tot ce pot ca să readuc în practică vestmintele și uzanțele rituale catolice. Trebuie să purced însă cu multă prudență ca să nu se smintească ai mei“. Parohul bisericii Sf. Olaf din Oslo a primit în vizită nu de mult un pastor care a cerut, în numele său și al parohienilor săi, să se slujească o liturghie romană în biserica lor din prilejul împlinirii alor nouă veacuri dela introducerea creștinismului în Waldero. Într'o biserică din Skien un visitor catolic, spre cea mai mare surprindere a sa, a aflat un aranjament întru toate ca la catolici. Într'o cutioară a găsit chiar și ostii și particule cu chipul Răstignitului. — Multora nu le place să li-se zică protestanți, preferind numirea de catolici norvegieni.

clăției, adunarea generală va aproba în fiecare an suma necesară pentru cheltuielile anului viitor, trebuind să-i prezinte Comitetul un proiect de buget, în care se vor cuprinde sumele necesare pentru scoaterea revistei și a altor publicații, cheltuielile de postă și de transport ale Directorului și altele.

Art. 41. La finea fiecărui an se vor face rațiuni în regulă, cari, iscălite de Director și de Casier, după ce vor fi examinate de Comitet și aflate în bună regulă de adunarea generală, vor fi înaintate spre aprobare Preaonoratului Exactorat Arhidiecezan.

Titlul VI. Adunarea generală

Art. 42. Directorul, de acord cu Comitetul, va convoca, în fiecare an, adunarea generală, cu program detaliat, pentru ziua, când se crede că membrii vor putea participa în număr mai mare, trebuind ca această convocare să fie dată cu cel puțin cincisprezece zile înainte de începerea adunării.

Art. 43. Este de dorit ca adunării generale să-i premeargă exerciții spirituale, la cari să participe toți membrii.

Art. 44. La adunarea generală au drept să participe toți membrii Asociației; drept de vot au însă numai cei ce au trimis foile de auto-examinare și au plătit cotizațiile regulate.

Art. 45. Adunarea generală se va ocupa de următoarele chestiuni: va asculta raportul Comitetului, va examina rațiunile și bugetul, dând acestuia aprobarea cuvenită; va decide în cauzele apelate; va modifica statutele și va

explica dificultățile din ele; va putea face regulament în cadrele statutelor; va stabili fondul intangibil și suma care să i-se adaugă în fiecare an și va debate chestiunile ce i-se vor propune de Comitet. Membrii încă vor putea face propuneri adunării generale, înaintându-le Comitetului cu cel puțin 5 zile înainte de începerea adunării.

Art. 46. Adunarea generală este prezidată de Directorul și decide în toate chestiunile cu majoritate absolută. În caz de paritate de voturi, decide votul președintelui.

Art. 47. Adunarea generală se ține cu orice număr de membri prezenți.

Art. 48. Pentru ca să poată modifica statutele ori să facă regulament, trebuie să fie prezenți cel puțin două din trei părți a membrilor cu drept de vot neîmpiedecați a participa, și hotărârile să se ia cu două treimi a celor prezenți cu drept de vot.

Art. 49. În caz că nu s'ar putea ține adunare generală pentru motive de forță majoră, Directorul, de acord cu Comitetul, va convoca pe membrii din Blaj ai Asociației, cari vor avea toate drepturile adunării generale afară de modificarea statutelor și facerea regulamentului excepționându-se cazul că ar fi prezenți două treimi a membrilor cu drept de vot neîmpiedecați a participa.

Art. 50. Comitetul este dator ca, după fiecare adunare generală, să facă un extras din raportul general și un raport despre deciziunile mai însemnate luate în adunare și să le prezinte Preaonoratului Ordinariat Arhiepiscopesc.

Titlul VII. Dispozițiuni finale

Art. 51. Preoți din alte dieceze ale provinciei metropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș vor putea fi primiți în Asociație, dacă întrunesc condițiile din art. 7, și au permisiunea Preaonoratului Ordinariat Diecezan respectiv.

Art. 52. Statutele de față cum și orice modificare făcută în sensul art. 48 intră în vigoare numai după ce vor fi aprobate de Preaonoratul Ordinariat Arhiepiscopesc de Alba-Iulia și Făgăraș.

Art. 53. Când s'ar întâmpla ca membrii Asociației, cari își împlinesc datorițele statutare să scadă la doi, Asociația va fi considerată ca dizolvată, iar averea ei trece în proprietatea Arhidiecezei române unite de Alba-Iulia și Făgăraș, având să fie întrebuintată de Preaonoratul Consistor Arhiepiscopesc în favoarea organizării credincioșilor noștri din Vechiul Regat.

Art. 54. Când Preaonoratul Consistor Arhiepiscopesc de Alba-Iulia și Făgăraș ar afla, că Asociația nu mai corespunde scopului fixat în statute, după două admoniții date Comitetului în interval de cel puțin trei luni și după o altă admoniție dată adunării generale la alte trei luni, la șase luni după adunarea generală, care nu a luat măsurile de cuviință cerute de Preaonoratul Ordinariat Arhiepiscopesc, Preaonoratul Consistor Arhiepiscopesc este în drept să dizolve Asociația prin decret formal comunicat în scris Directorului. Comitetul are dreptul de a recurge în contra dizolvării la Sfântul Scaun și, comunicând Preaonoratului Consistor

Drumuri vechi și nouă

Cuvânt rostit la adunarea generală a Reuniunii arhidiecezane de misiuni sfinte, din 7 Septembrie 1934

de p. Ștefan Roșianu

Părinții sinodului arhidiecezan din 1906, conștii de uriașa putere moralizatoare și culturală a bisericii și recunoscând valoarea reală a misiunilor sfinte pentru promovarea virtuților și înăbușirea patimilor, pentru sfințirea păstorilor și a turmei cuvântătoare, — în ședința dela 23 Noemvrie, au decretat înființarea reuniunii noastre de misiuni. Atunci au fost aprobate și statutele, apoi modificate puțin în adunarea generală din 21 Iunie, 1921, mai multșor prin hotărârile sinodului arhidiecezan din 1927. Acest sinod a făcut obligatorie înscrierea în reunione a fiecărui preot și ținerea de misiuni sfinte cel puțin tot la 10 ani odată, în fiecare parohie. În ședința aceea sinodul a modificat și § 5 lit. a) din statute. După acest § înscrierea de membru era pe 3 ani, iar sinodul obligă pe viață. Sinodul amintit (Tit. I. p. 1 și 3) obligă pe membrii reuniunii, să se mărturiească lunar, statutele numai la 3 luni.

On. Adunare generală, și la înființarea reuniunii noastre ca și astăzi erau sbuciumuri, dureri și primejdii, deosebite numai prin proporțiile lor. În starea aceea psihică s'a preconizat utilizarea unui nou mijloc pentru a ne face mai activi, mai buni, mai altruști, mai încrezători, mai sfinți, altuindu-ne viața pădureață mai adânc în viața Hristos.

Reuniunea a plecat la drum, modest și sficios, dar însoțită de binecuvântarea lui Dumnezeu, cu ajutorul cărui s'a dezvoltat, luând proporții nebănuite. Azi misiunile sfinte ni-se par lucruri, cari nu iesă din normal, — atunci însă erau manifestări pentru o viață mai bună, cari depășeau nizuințele și chiar preocupările celor mai mulți.

În cei 28 ani de existență a reuniunii noastre s'au întâmplat prefaceri epocale și în lumea spirituală. Concepția materialistă de viață a produs dezacord profund între om și

Arhiepiscopesc că a recurs, se suspendă orice efect juridic al decretului de dizolvare până la deciziunea Sfântului Scaun, a cărui dispozițiune rămâne definitivă.

Art. 55. În cazul, că Sfântul Scaun ar aproba dizolvarea decretată de Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc, averea Asociației va trece în proprietatea Arhidiecezei conform art. 53, iar arhiva ei va trece în arhiva consistorială.

Art. 56. Când va da Dumnezeu ca unitatea de vederi să fie mult mai strânsă între membrii Asociației și dorul de viață religioasă și de muncă apostolică să nu mai poată fi restrâns în cadrele modeste prevăzute în aceste statute, ci va fi necesară o mai multă comunitate de viață și de activitate, adunarea generală convocată anume spre acest scop, având de față două treimi din membrii cu drept de vot cari nu sunt împiedecați a participa, va putea să croiască cadre noi, mult mai largi, tinzând să strângă mai tare rândurile. Ea va avea toate drepturile de a face noi statute și de a-și însuși în cadrele noi toată averea vechei Asociații, după ce statutele vor fi fost aprobate de Preaveneratul Ordinariat Arhiepiscopesc de Alba-Iulia și Făgăraș.

Art. 57. E de dorit, ca Asociațiile similare din toate diecezele provinciei metropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș să se federalizeze. Statutele federației vor trebui să aibă aprobarea Ilustrului Cor episcopesc.

Dumnezeu, între suflet și trup, între om și om, între neamuri și neamuri. S'a încăierat toată lumea, producând criza morală și materială, ce bântuie cu furie salbatică. S'a produs haosul, pe care numai Creatorul tuturor îl poate împrăști prin biserica sa, cărui a încredințat nu numai lumina și mântuirea oamenilor, ci, spre scopul acesta, i-a dat și o imensă putere.

Biserica lui Hristos, stând neclintită pe piatra credinței, pe fundamentul dogmelor neschimbate, își adaptă metodele și mijloacele de luptă pururea leale și venerabile, după cum evaluează omenirea, pentru care există ea și cu care stă și va rămâne până la capătul veacului. De acord cu acest principiu s'a pus și biserica, al cărui slujitori modesti suntem și noi. O scurtă reprivire asupra trecutului apropiat ne va dovedi aceasta.

În urmă cu 28 de ani reunionea noastră pleacă la drum singură în felul ei. Pleacă cu câteva reuniuni de pietate. În curând însă își găsește tovarășe în toate diecezele sufragane. Cu sutele se sporesc misiunile sfinte populare, dovedindu-se în tot locul, unde au fost pregătite și ținute bine, de mari binefaceri religio-morale, culturale și sociale și răsplătind ele îmbelșugat toată truda și jertfele celor ce s'au ostenit în câmpul acesta al lui Hristos.

Exercițiile preoțești, din ziua premergătoare misiunilor, se organizează după toate cerințele, sistematic la centrele episcopoești, în câte 4—5 zile.

Se sporește numărul reuniunilor de pietate, împodobind altarele și sufletele în tot locul unde acționează ele. Mai mult. Statutele Federației tuturor reuniunilor de pietate sunt înaintate înaltului cor episcopesc spre aprobare.

Amvoanele sunt mai elocvente, mai vii, iar confesionalele, zi cu zi, tot mai des cercetate. Chemarea: „Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați” — se urmează tot mai des și de tot mai numeroase cete de creștini în toate bisericuțele, deosebit cu ocaziunea pelerinajelor, cari, în timpul din urmă, iau proporții nevisate.

Adorațiunea Euharisticului Hristos, cunoscută, în afară de timpul liturghiei, în seminarul teologic, și practică 5—10 minute, se face cu toată devoțiunea, în multe locuri, numai de clerici, ci și de poporul de rând, în dupăcinele Duminecilor. Participarea la o astfel de slujbă în biserica unui frate prezent m'a emoționat până la lacrimi. — Avem societatea preoților adoratori pe întreaga metropolie.

Patru ordine religioase de bărbați, încadrate în spiritul și disciplina bisericii noastre și o congregație de surori activează deja cu frumoase rezultate în largul provinciei metropolitane.

Pleiada de preoți celibi, hotărâți de a face cea mai curată, mai zelosă și mai desinteresată apostolie, s'a organizat în societate pentru a se susține la nivelul limpede reclamat de starea lor și de binele bisericii.

Între timp au intrat în arena de luptă pentru credință și morală, pentru biserică și neam, și laici noștri, organizați și disciplinați ca o armată puternică sub flamura Regelui Hristos. Membrii „Agru”-lui și „Astru”-lui, alături de slujitorii altarelor fac zid în jurul bisericii, ajutându-o în munca ei de educație religioasă-morală, intelectuală și fizică.

Ascensiunea aceasta sufletească a fost sprijinită și de Anii sfinți (1925, 1929, 1931, 1933/34): isvoare nescapate de haruri, de îndreptări și de înălțări spirituale. Multe misiuni sfinte și mai ales reculegerile spirituale, ținute cu acele prilejuri, în fiecare parohie și cari se vor ține și în anul în curs au fost tot atâtea plozi de grații, cari au fructificat bogat sufletele creștinilor.

Mai amintim doar atâtea, spre mângâierea tuturor, că frații din altă strană, rând pe rând, adoptă toate acestea arme spirituale, menite să ne facă mai buni spre bucuria Tatălui din cer al tuturor.

Iată în scurt darurile mari, revărsate în timpul din urmă asupra bisericii noastre, pentru cari să avem sus inimile și să mulțumim lui Dumnezeu, — cum pot mulțumi mai cald sufletele noastre.

Înolrea în Domnul, regenerarea noastră sufletească, adâncirea vieții spirituale, pe lângă harul Spiritului Sfânt, va fi rezultanta colaborării armonice a tuturor asociațiilor amintite, în fruntea cărora stă cea de origine divină: biserica.

În acțiunea noastră de purificare, de luminare, de armonizare și de solidarizare nu provocăm pe nimenea. Nu ne trufim, nu batjocorim, nu grăim de rău, nu amenințăm, nici nu adementim pe nime. Proselitismul deșanțat, farisaic, îl detestăm. Misionarul nostru muncește și jertfește cu credință pentru cel mai scump ideal, folosind mijloacele recomandate de Domnul Hristos. Aspirațiunile și tot sufletul lui sunt pentru slava lui Dumnezeu.

Scopul principal al acțiunii noastre, în reunione, este supranatural. Cine ar putea spune însă, că nizuințele spre această țintă nu promovează, în cea mai mare măsură, și partea socială, culturală, națională a vieții, cum și bunăstarea materială a poporului. Cu cât un suflet e mai curat, mai atașat de Dumnezeu, cu atât face mai mult bine și aproapelui, evitând orice vătămare. Jertfește din greu pentru lumina familiei și a neamului, e muncitor și cruțător. Avem adâncă convingere, că legile biologice, despre cari se vorbește stăruitor în timpul mai recent, nu se propovăduesc cu mai mare efect de nicăiri ca de pe amvonul luminat și din confesionalul plin de bunăstare și răbdare. Toți recunosc aceasta. Esecțiile face Cel rău cu sateliții lui plini de ură, mânie, egoism urât, trufie, intrigi, minciună, de poftă de răsbunare și tradare.

Programul de muncă al reuniunii noastre pentru azi și pentru ziua de mâine este continuarea, în viteză mai mare, a programului de ieri: reformarea morală a maselor și intensificarea vieții sufletești. Spre acest scop să ne concentrăm toate eforturile, să ne sporim râvna de muncă, să ne scuturăm inimile de orice teamă, știind, că Domnul e cu noi. Văzând, că secerișul este mult, să ne bucurăm, putând constata, că se sporesc și muncitorii, îmbunătățindu-se în același timp și calitatea lor. Cuvântul lor e ascultat, iar sfaturile și îndemnul sunt urmate de cei mai mulți. În slujbă Domnului să ne închinăm toată viața, conducându-ne acolo unul pe altul. Totdeauna s'a cerut dela preot întreg sufletul lui, toată munca lui, toate renunțările și mortificările lui în slujba aceasta. Deosebit se cere acum, când societatea umană e profund sdruncinată, anarhizată, prezentând semnele unei decadente fără egal, din care marea mulțime dorește să evadeze.

On. Adunare generală, privind munca depusă în trecutul reuniunii noastre, constatăm cu bucurie, că bilanțul activității ei nu-i deficitar. În fiecare an i-a sporit activul. Pentru a

ceasta laudă și mulțumită înălțăm la tronul părintelui ceresc, promișându-i că, ajutați și în viitor de harul lui, nu ne vom culca pe laurii câștigați, ci-i vom păstra și spori cu avânt plin de idealism.

Țin să exprim și din acest loc călduroase mulțumite tuturor, cari au contribuit la succesul misiunilor sfinte ca predicatori, confesari, liturgisitori și primitori de oaspeți la acele praznice spirituale.

La raportul general, pe care veți binevoi a-l censura, e anexat tabloul celor ce au dus povara cuvântului la sf. misiuni. Tot acolo e alăturat și tabloul celor ce ne-au părăsit între timp, cari au fost factori valoroși de îndrumare și înălțare ai poporului nostru. E un lung șir de foști soți de rugăciune, de muncă și de suferință. Intre alții am pierdut pe înălbitul în cinste exemplară și neîntrecutul în hărnicie: pe vicarul metropoliei Dr. A. Cheșianu, care se interesa viu de mersul reuniunii și se bucura sincer de succesele ei. Cel mai regretat e fostul nostru secretar, oratorul cel mai gustat și mai iubit la misiuni, care a căzut ca un erou adevărat la postul de onoare și datorie. S'a prăbușit în brazda, ce i-a fost mai dragă și unde s'a arătat mult mai mare decât pe fotoliul de ministru. Preotul Dr. Ioan Coltor a murit, preamărind pe Dumnezeu în cuvânt. Datorința noastră este, să aducem un omagiu pios devotamentului, ce l-au arătat bisericii cel adormiți, cum și muncii lor desinteresate și să cerem, ca lumina Domnului să strălucească peste sufletele lor.

Am plăcerea să salut în mijlocul nostru pe un frate valoros, care ne aparține numai cu sufletul lui bun, pe unul dintre cei mai pricepuți și harnici muncitori în sânul bisericii noastre: pe p. canonic dela Oradea Dr. I. Georgescu doresc, să se simtă bine între noi.

Venerabil Cler, vă salut cu frățească dragoste și vă mulțumesc călduros, pentru că n'ați pregetat a vă prezenta la aceasta adunare. Doresc, ca interesul vlu și bunăînțelegerea să însoțească lucrările adunării, pe care o declar deschisă.

Convocare

Asociațiunea Generală a Românilor Uniți („Agru“), organizația arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș își va ține

Congresul arhidiecezan

anual, în ziua de *Duminică, 30 Septembrie 1934*, orele 5 d. m. în sala de gimnastică a liceului de băieți din *Blaj*.

O r d i n e a d e z i :

1. Deschiderea congresului.
2. Darea de seamă a comitetului.
3. Descărcarea comitetului.
4. Alegerea președintelui și complectarea comitetului.
5. Eventuale.
6. Inchiderea congresului.

Invităm cu drag la această adunare cu caracter religios și național pe toți cei în drept, precum și pe toți membrii și binevoitorii Agrului.

Organizațiile parohiale ale Agrului din arhidieceză sunt rugate să trimită imediat, la adresa secretarului, dările de seamă reglementare despre situația și activitatea lor. Pe lângă aceasta, vor îngriji să fie reprezentate în congres conform art. 18 din Statute.

Blaj, la 15 Septembrie 1934.

Prof. Augustin Popa
secretar

Dr. Ioan Bianu
v. președinte

De dragul sufletelor. Informațiile privitoare la *misiunile populare* ținute mai în vară, și acum în urmă, pe teritoriul Arhidiecezei, le întregim cu notițele sumare:

Păr. prof. de religie *Dr. Gavril Pop* din Blaj, în 29 Iunie c. a ținut sfinte misiuni în *Logic* (distr. Teaca), unde s'au mărturisit și cuminecat, aproximativ, 200 de inși (numerele din parantezele de mai la vale vor notifica totalul împărțirilor cu SS. Taine din parohiile respective), iar de adormirea Preacuratei în *Bărăbanț* districtul Albei-Iulii (250).

De praznicul Nașterii purea Fecioarei au avut parte de primeniri sufletești la fel parohiile *Băița* (665), unde vestitor al cuvântului a fost p. *Iuliu Căpâleanu* din Unirea, *Subpădure* (220) apostolla misionară săvârșindu-o p. *Dr. Ioan Suciu*, prof. de religie în Blaj, și *Săliștea Turzii*, (300), cu p. p. *Dr. Vasile Cerghizan* din Turda ca preot misionar.

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci a adus mângăieri sufletești similare parohiilor *Deag* și *Petrilaca*, preoții misionari fiind p. *Ilie Magda* la Deag și p. *Teodor Radu* la Petrilaca. Mărturisiri și cuminecări foarte multe. Abia de va fi rămas suflet credincios, care să nu fie apropiat de SS. Taine. Cu rezultat la fel de îmbucurător s'au încheiat și misiunile dela *Rucăr*, ținute de p. *Dr. Leon Sârbu*, spiritualul Seminarului teologic din Blaj.

În toate aceste parohii preoții misionari au fost ajutați, cu abnegație și devotament, la ascultarea mărturisirilor, de frații în Domnul din satele învecinate. — Bucuria preoților locali și a credincioșilor e mare foarte pretutindenea.

Știri mărunte

Asociația „St. Nichita“ crește. Înghebată în primăvara acestui an la Blaj, asociația aceasta, cu menire atât de frumoasă în lumea sufletelor preoțești, a găsit răsunet și într'alte părți ale provinciei noastre mitropolitane. *Oradea* și *Clujul*, mai în urmă, au făcut la fel, așa că acum și aceste eparhii își au asociațiile lor similare, deocamdată cu câte 9 membri. — Doamne ajută!

Tuberculoasă pe moarte vindecată în chip miraculos. Fericita al cărei caz îl relatează unul din ultimele numere ale lui *Journal de la Grotte de Lourdes* se cheamă Elena Perderau, din Paris, în vârstă de 24 ani. Certificatul medical din 7 Martie 1933 spune că e grav afectată de tuberculoză pulmonară și peritoneală cu emoții periodice, temperatură de 40°, lipsă de apetit și prostrațiune bogată. Alte examinări medicale ulterioare arată aceeași situație desperată. În 19 Aprilie 1933 e la Lourdes, în agonie. I-se dau injecții de cofeină și sparteină și i-se administrează — sf. maslu. Nu trec însă decât câteva minute și bolnava se ridică pe pat: e vindecată. Spre uimirea doctorilor, cari nu pot constata decât vindecarea. În 3 Iulie c. s'a prezintat din nou la Oficiul de constatări medicale din Lourdes, de unde s'a dus cu certificatul: complet vindecată. Asta după cincisprezece luni, în decursul cărora n'a mai avut lipsă de nici o îngrijire medicală cât de neînsemnată. — O adevărată înviere din morți, pe cale naturală inexplicabilă.

„Legion of Decency“. Este cunoscută cetitorilor »armata decenței« care s'a înființat în America, pentru a lupta împotriva filmelor rele. În scurtă vreme ea s'a transformat într'o mișcare generală, de proporții impunătoare. Rezultatele se văd de pe acum: lupta e ca și câștigată: la Hollywood va fi rânduială. Totuși organizația nu se va desființa. Conducerea ei a hotărât s'o transforme într'o organizație perma-

nentă, care să lupte pentru introducerea moralității și'n alte domenii ale vieții publice. Mai sunt destule »industrii«, cari trebuiesc curățite. În primul loc literatura imorală. Ea va fi luată acum la rost. Și nu încapă îndoială, »legiunea decenței« va face rânduială!

Ruga dela Racovița. În 8 și 9 Septembrie s'a ținut la biserică-mănăstire din Racovița »ruga« anuală, cu fast deosebit. Mulțimea credincioșilor, veniți în procesiuni impunătoare, a fost mai mare decât în alți ani. Serviciul divin l-a pontificat însuși Preasf. Alexandru al Lugojului, care a ținut să prezideze în persoană acest praznic al credinții, și să dea învățături neuitate fiilor săi sufletești, mângâind în special pe bolnavii mulți aduși la sf. mănăstire.

Locale. Duminică viitoare, a doua după Înălțarea Sf. Cruci, va predica în catedrală p. *Dr. Ioan Cristea*, secretar mitropolitan.

— Pentru examenele de bacalaureat dela noi a fost numită o *comisie examinatoare* constătoare din: Președinte, d. prof. univ. A. Leșanu — Cernăuți (l. latină); d. Petre Șt. Popescu — București (filozofie); d. Grigore Ilescu — Bârlad (șt. nat.); d. Titu Ciocănescu — Tg. Jiu (istorie-drept); dna Maria Mușlea — Cluj (l. română); dna Andreiescu — București (fizico-chemice); dș. Radoș — Pitești (l. franceză); d. W. Heit — București (geografie).

Germania se cuminește? Se pare că da. O lasă mai domol cu religia vechilor zei, pe care într'o vreme voia să-i reinvie. Într'o mare adunare, ținută la Koblenz, Führer-ul a declarat, că »național-socialismul nu-i nici antibisericesc, nici antireligios, ci dimpotrivă, stă pe terenul unui creștinism real«. — De altă parte, un așa zis referent de presă al tineretului hitlerist August Hoppe, care și-a permis un atac incalificabil la adresa creștinismului, în ziarul »Nordland«, a fost numai decât sancționat. El a fost scos din post și eliminat din organizația tineretului hitlerist. Ziarul însuși a fost suspendat pe o lună și redactorul răspunzător pedepsit.

Milioane de oameni morți de foame.

Datele statistice pe 1933 ale »Comitetului împotriva mizeriei mondiale« înființat pe lângă Societatea Națiunilor, sunt deosebit de înfricoșătoare. Reiese adecă din raportul acestui comitet nici mai mult nici mai puțin decât că anul trecut au murit de foame: două milioane și patru sute mii de oameni, și s'au sinucis: un milion și două sute mii de inși numai pentru că n'au mai putut suporta foamea și spectrul ei ce-i amenința încă pe săptămâni și luni fără alinare. China conduce. Ii urmează Sovietia. În Europa poporul cel mai încercat de acest flagel e poporul rutean. — În același timp s'au nimicit, — ca să nu scadă prețurile! — 568 000 cară de bucate, 144.000 vagoane orez, 276.000 saci cafea și 2 560.000 Kg. zahăr. . .

Rectoratul Universității Cluj aduce la cunoștință celor interesați următoarele: 1. *Inscrierile* la cele patru facultăți ale Universității (Medicină, Drept, Litere, Științe) vor începe în ziua de 1 Octombrie 1934 și vor continua în tot cursul acelei luni. În mod excepțional și pentru motivele de forță majoră, d-l Decan al Facultății respective poate admite înscrieri cel mult până la 1 Decembrie, cu aprobarea Consiliului profesoral al facultății, iar peste această dată aprobarea se dă numai de dl Rector, în cazuri cu totul excepționale. 2. *Taxele* au rămas aceleași ca în anul trecut. Beneficiază de scutiri totale orfanii de război care au trecut examenele reglementare (pentru cei din anii avansați) și de reduceri (din taxa de facultate) studenții lipsiți de mijloace și meritoși. 3. *Cursurile* vor începe la 1 Noembrie. 4. Universitatea dispune de trei *Cămine* (două pentru studenți, unul pentru studențe) cu tot confortul modern. 5. Studenții săraci și meritoși pot petiționa pentru *Burse* la Rectorat până la 15 Octombrie. Din fondul de asistență socială și medicală se acordă de Rectorat ajutoare bănești și tratament gratuit în Clinică. 6. La Rectoratul Universității funcționează un *Birou de Informații și Îndrumare* unde cei interesați se pot adresa pentru detalii cum și pentru cunoșterea întregului aspect al condițiilor de trai în Cluj. Cluj, Septembrie 1934. *Rectoratul Universității.*

Cărți & Reviste

MIHAIU ROBU: *Vie împărăția Ta!* Iași („Presa Bună”) 1934. Ediția III. Pagini: 359. Preț: 30 Lei.

Faptul că iese acum a treia oară dovedește îndeajuns utilitatea cărții de rugăciuni a p. episcop Robu. A fost și este căutată, fiindcă merită deplin să fie căutată și folosită pentru trebuințe sufletești. Deși scrisă, în primul rând, pentru romano-catolici, are la sfârșit și textul liturghiei răsăritene. Ceva ce dă culoare specială acestei alcătuirii euhologice e împrejurarea că aduce numeroase rugăciuni provăzute cu indulgențe. Multe scurte, că pot fi învățate ușor deorostul.

P. CHAIGNON S. J.: *Curs de meditații preoțești*. Trad. P. S. Chișiu. Cluj. 1934. Vol. I. Pagini: 429. Preț: 45 Lei.

După meditațiile lui Vercruysse, trad. de Preasf. Nicolescu, avem acum în românește și o parte din meditațiile preoțești ale lui Chaignon, grație osteneții și cheltuielilor p. S. Chișiu. Alegerea a fost dintre cele mai ferice. Dogmatician consumat, familiarizat cu patrologia și agiologia, și pe deasupra și stilist de seamă, autorul atât de gustat în lumea preoțimii franceze va face servicii nespuse de prețioase și preoțimii noastre dornice de tot mai serioasă adâncire în Domnul și practica doctrinei Lui. Traducătorul are drept la toată stima și sprijinul cel mai larg al acelora pentru cari s'a ostenit și a jertfit scoțând această carte.

P. LUCIAN POP: *Călătorie la iad cu Scriptura în mână*. Sau: de vorbă cu pocăiții. Mănăstirea Bixad. 1934. Pagini: 160. Preț: 12 Lei.

Subtitlul cărții îi arată cuprinsul: discută, în contradictoriu, firește, cu pocăiții. Frumos, pe înțelesul tuturor și cu multe și puternice temeuri biblice: așa-i scrisă această broșură excelentă. P. ieromonah basilian Lucian Pop a pus prin aceasta la îndemâna tuturor o lucrare de luminare și o armă de apărare fără pereche împotriva molimei sectare pocăite. Nădăjduim că păstorii sufletești, îndeosebi cei dela sate, se vor îngriji ca această tipăritură, din cale afară de ieftină, să aibă deslăcirea pe care o merită.

Dr. VICTOR BOJOR: *Canon de rugăciune către Sf. Iosif*. Gherla 1934. Pagini: 70. Preț: ?

Apare ca No. 14 din „Biblioteca dela Cluj”, seria II, pentru popor. După o bogată introducere de douăzeci pagini despre minunata vieță și laudele Sf. Iosif, logodnicul Fecioarei Maria, aduce Canonul propriu zis, aranjat de așa (ectenie mare, ectenii mici, evanghelie, deslegare) că poate fi slujit în formă menită obștei credincioase. Urmează apoi o serie de alte rugăciuni și deprinderi evlavioase în cinstea acestui sfânt, a cărui cult trebuie neapărat să-l răspândim în cele mai largi părți ale credincioșilor bisericii noastre.

P. PAL: *Melodii de cântece bisericești*. Liuzi-Călugăr. 1933. Pagini: 124. Preț: 100 Lei.

Precum se știe, Părinții Franciscani au scos la Săbăoani într'a VII-a ed. o colecție de cântece bisericești versificate. Broșura cu texte și note litografate ce avem înaintea, melodiile acelor cântece le fixează pentru folosință obștească. Fără îndoială că cele mai multe din cele 102 de cântece vor prinde bine diferitelor asociații religioase ce înfloresc și dincolo și dincoace.

GEORGE MĂNZAT: *Mănăstirea Strâmbului*. Cluj. 1934. Pag.: 32. Preț: 6 Lei.

După o descriere a așezării pitorești a mănăstirii Strâmbului, autorul, istoriograf de seamă, premiat de Academia Română, înșiră mănăstirile vechi de pe teritoriul județului Someș, vorbește despre înființarea mănăstirii de către venerabilul călugăr Filip Pahomie Georgiu și, întemeiat pe însemnările preotului Gavril Hango, aduce știri nouă, foarte interesante, despre învățatul călugăr Vasile Erdelyi, fost în același timp cu Gheorghe Lazăr profesor de l. franceză la liceul S. Sava, București, om mucalit și sugubăț ca Popa Duhu al lui Creangă. Scrisorile ce le trimite din Strâmbu la Blaj erau scrise ciudat, deacurmezișul hârtiei, nu ca de obicei: „Dacă m'au pus la Strâmbu, strâmb le scriu și eu!” era răspunsul acestui călugăr, altfel pedagog foarte distins. Recomandăm această lectură instructivă și interesantă. (ig.)

Dr. FR. I. KNECHT: *Prescurtare de Istoria Sacră*. Trad. P. Iosif Melinowski O. N. C. Iași. 1934. Pagini: 143. Preț: 10 Lei.

Mai rar broșurică drăguță și cuminte scrisă ca aceasta. Prinse succint și limpede, momentele mai însemnate ale Vechiului și Noului Testament se perindă captivant pe paginile împodobite cu o mulțime de iconițe artistice. Binevenită și pentru particulari, și pentru școale, e de prevăzut că va avea trecerea cuvenită.

HENRI GHÉON: *Flica Sultanului*. Istorie în trei tablouri. (Trad. de P. Dr. Dominic Neculăeș). Șimleul Silvaniei. 1934. Preț: ?

Apărută mai întâiu în coloanele revistei feminine „Flori de crin”, a fost retipărită și scoasă în broșură. Și bine s'a făcut, căci va putea fi jucată, — și e foarte potrivită pentru aceasta, — cu prilejul festivalurilor aranjate, mai ales, de asociațiile religioase de fete. Haina românească plăcută a piesei o face cu atât mai simpatică.

IRÉNIKON. Nr. 4, pe Iulie—August 1934. Amay sur Meuse. Abonament: 11 belgos la an.

Scoasă de Părinții Benedictini din Amay-sur-Meuse, și menținându-se la un înalt nivel științific, această revistă se ocupă în măsură precumpănitoare cu probleme bisericești și teologice răsăritene, în vederea apropierei Răsăritului de Apus. Acest număr aduce un articol substanțial despre lordul Halifax, protagonistul englez al unirii bisericii, un altul despre: Un ideal al icoanei, și al treilea despre Textele liturgice. (Acesta semnat de liturgistul A. Baumstark). Ca supliment, după o bogată cronică bibliografică, are Măneatul bizantin, în trad. franceză.

OBSERVATORUL. Revistă documentară. Beluș. A. VII. (1934). Nr. 78. Abonamentul anual: 150 Lei.

Revista Părinților Asumpționiști dela noi se prezintă și de astădată cu un sumar select și bogat. Semnează articole originale, între alții, dd. M. T. Carada, N. Fântânar, Mia Frollo, L. Codreanu, I. Georgescu, I. Covrig și A. Mercks. Teme variate, de cultură socială și religioasă.

Telefonul „Unirii”

Catechet. Manualul de care Vă interesați a fost aprobat de către Comisiunea catehetică. Această aprobare nu s'a retras, ci e valabilă și astăzi. — Dorința de a avea manualele de istorie biblică pentru școlile secundare împodobite cu ilustrațiuni este cât se poate de justă. E mirare că nu s'a ținut seama de ea și până acum. Comisiunea catehetică o poate impune, fără discuție. Scrieți în acest senz Comisiunii, căreia și noi îi vom atrage atențiunea.

D. București. Dorim de-atâta vreme să avem și noi, Români, un sfânt al nostru. Este explicabilă deci stăruința „Viitorului” bisericesc de-a face atmosferă pentru canonizarea lui Brâncoveanu. Argumentele pe care le invocă însă nu sunt totdeauna norocoase. Așa, de pildă, râvna lui Brâncoveanu după averi este înfățișată, în vederea canonizării, așa (No. 17): „Dar chiar dacă această strângere de averi va fi avut ceva vinovat în ea, felul cum el și-a întrebuințat această avere, clădind pretutindeni în țară și peste granițele ei, locașuri închinare Domnului și tipăriră cărți pentru slujirea Lui și luminarea oamenilor, îl absolvă dela orice vină. Noi am primi această justificare, ca să nu părem răi, dar nu știm ce zice morala creștină. Mănăstiri din averi „vinovate”, nu prea merge. — Apoi: „minunata scăpare a trupului de furia păgână, aducerea în țară a osemintelor și mai ales, minunata lor ieșire la iveală după 200 de ani... nu constituiesc oare acte minunate... Minunate or fi ele, dar întrebarea e: sunt adevărate minuni, de cari se cer la canonizare? Mai bine să se caute altele.

B. Cluj. Vreamea trece, tulburarea rămâne. Crește chiar. Așa reiese, cel puțin, dintr'o notiță a „Viitorului” bisericesc. În numărul din 1 Sept. 1934 cetim: „O știre de mare îngrijorare ne vine dela Chișinău. Anume ni-se spune că în Basarabia ar fi două milioane de stilști (cari țin stilul vechiu N. R.). Iar cei cu răspunderea pierd timpul cu discuții cine să ia, cât să ia și cui să dea conducerea terenurilor și pădurilor eparhiale.”

P. Gioroenta. Abonamentul e achitat până la 30 VI 1931. Aveți restanță de 700 Lei pe timpul I VII 1931—31 XII 1933.

S. Merișori. Confirmăm primirea sumei de Lei 200, abonament pe anul curent.

Cercul catolic Oradea. Am primit abonamentul pe o jumătate de an.

P. Valea Vișeuului. Am primit 100 Lei, abonament pe o jumătate de an.

A. Dicioșanmărtin. Am primit 100 Lei. Achitat până la 31 XII 1934.

H. Ceaba. Am primit abonamentul pe 1933. Nrii ceruți i-am trimis.

T. Cetan. Confirmăm primirea abonamentului pe 1933.

S. Cluj. Chităm primirea abonamentului pe anul curent.

M. Arad. Abonamentul e achitat până la 31 XII 1932.

Ș. Tileagd. Am primit 200 Lei. Adresa am schimbat-o.

I. Budești. Am primit abonamentul pe anul curent.

B. Făgăraș. Am primit abonamentul pe 1934.

Citiți și răspândiți

„UNIREA”

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Nr. 519/1934.

Concurs

Pentru ocuparea postului de cantor, la biserica gr. cat. română din Alba-Iulia-Lipoveni, se publică concurs cu termenul de 12 Octombrie 1934.

Dela concurenți se recere să aibă voce bună și să cunoască notele, ca să fie în măsură să formeze și să conducă cor. Drept retribuție, în afară de locuință, 6 jugh. porțiune canonică cantorală, venitele ștolare obișnuite, se va plăti și un salariu lunar fix, statorit după bună favoală.

Concurenții se vor prezenta într'o Duminică la fața locului, înainte de expirarea concursului, pentru a se vedea, dacă corespund așteptărilor. Cheltuielile de deplasare nu se restituie!

Cererile, legal timbrate, se vor trimite Oficiului protopopesc gr. cat. al Albei-Iulie, până la termenul de mai sus, la cari se va alătura: 1. Cartea de botez 2. Certificat de moralitate dela oficiul parohial, 3. Certificat de serviciu, 4. Diploma de cantor.

Alba-Iulia, la 19 Septembrie 1934.

Curatorul bisericesc

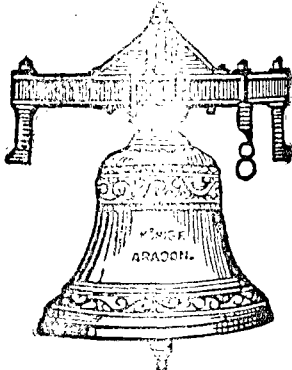
FRIDERIC HÖNIG

ARAD, STRADA BARIȘII 10—21

Cea mai veche și mai mare turnătorie de clopote din România.

Fondată la anul 1840

La comandă fabrică clopote de orice mărime, din cel mai curat bronz pentru clopote, pe lângă garanță mare și cu prefixarea precisă a tonurilor. Invenție proprie licențiată

Rechizite și scune de fer pentru clopote. Motoare electrice pentru clopotit. — Telefon 376.

TURNATORIE DE CLOPOTE

FRITZ KAUNTZ

foșt

SCHIEB & KAUNTZ
Sibiu — Str. Morilor 2

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războiu, eșuate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale!

Pe scrisori rog a se indica adresa precisă

RECLAMA

este sufletul comerțului